

דרכי אדם

סוף

המישחק

עם שחקני בית"ר יפו. שידור, יהודה בן אדרת, הוא מאמנם. כשהיה מרגיש בטוב, היה מנסה לחזור ולבעוט בכדור, אך רגליו לא נשמעו לו עוד כמו פעם. רק לפני שבועות מספר הכיר איציק בעובדה שהוא חולה בסרטן וכי קיצו קרוב. במיטת חוליו התבדה עם חבריו, שבאו לבקרו, כשהם בוכים בסתר ליבם: "חברה, אני מתייבש! אל תשכחו לערוך טורניר כדורגל על שמי!".

חינוך

איך להצליח

בעסקים?

תש"ל היתה שנה טובה עבור מומחי השגור של הקרן הקיימת. האש השתוללה בכל החזיתות. מודעות האכל מילאו את העתונים. המתח הבטחוני והחרדה לי ישובי-הספר אהזו בכל שכבות העם. בכינוסה ביולי 1969, החליטה מועצת

בקבוצת הכדורגל של מכבי יפו קראו לו "סינג-סינג", הסיבה לכך לא היתה משהו בעברו של יצחק ("איציק") שטיי-לינג שהזכיר את בית-הסוהר האמריקאי המפורסם, אלא דמיונו של הכדורגלן הי בלונדי וגבה-הקומה לסולן של להקת ה קצב בשם זה, שהופיעה בישראל. בקומתו הגבוהה נראה שטיילינג יותר ככדורסלן מאשר ככדורגלן. במשחקי מכבי יפו, בשורותיה שיחק כשהיה עוד תלמיד בבית-ספר עממי, הוא בלט לא רק בגובהו, אלא גם באלגנטיות של מש-חקו, ובכושרו הגופני המעולה. היו מש-חקים שבהם היה שטיילינג מתרוצץ בי תפקיד הרץ על פני כל המגרש, בהגנה ככהתקפה, משמש כמנוע של קבוצתו. ב-1967, כשהיה בן 17, צורף לנבחרת האפרוחים הלאומית שיצאה לשחק בטורי-

הישראלי הנחמד

סטודנט, פועל, פקיד, חקלאי, ברדקאי

קרא את "הישראלי הנחמד" של שמעון פרי

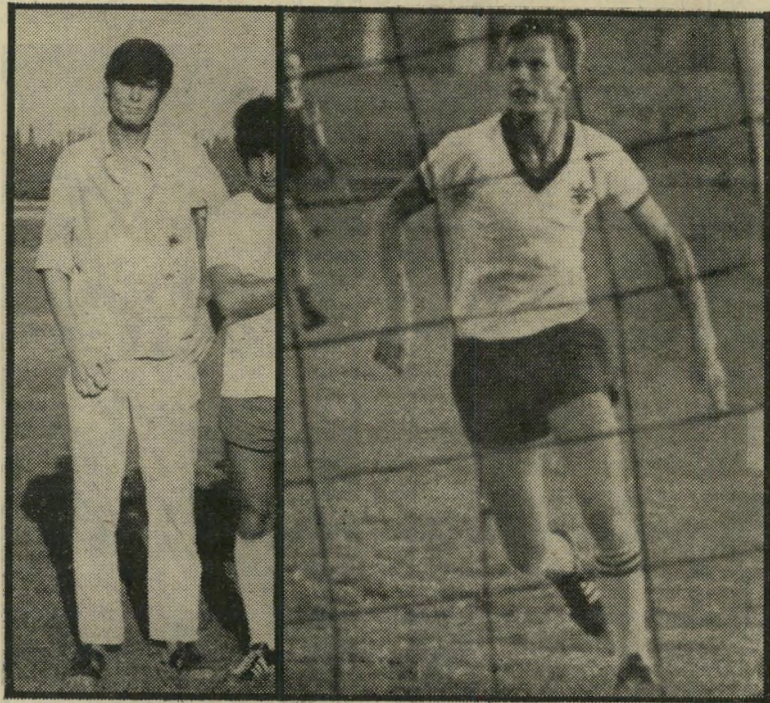
כ ד א י

קרא כיצד מצליחים בעסקים

קרא כיצד נעשים גדולים

קרא גם איך דופקים את השחורים

והלבנים

יצחק שטיילינג ב-1968 (מימין) וחורש לפני מותו. "טרכו טורניר על שמי!"

המורים למען הקרן הקיימת להכריז על ישובייהספר כעל הנושא השנתי שבטיי פולה. בכל בתי-הספר בארץ נערכו מב-צעי הסברה, כרוזים מיוחדים חולקו לי תלמידים, ונאמר בהם, בין השאר: "מ תוך רצון לעזור לישובייהספר, אשר בי זכותם אתה לזמד ומבלה בבטחון בתל-אביב, החלטנו להעביר השנה את כל תרומותיכם לקרן הקיימת לזכות ישובי-הספר. בכסף זה ישפצו הישובים את מקלטי הילדים, יחזירו את הנוי היפה וה ירוק שכה חסר להם, יקנו טרקטורים חדשים במקום אלה שמוקשו. "העיקר — החינוך!"... התכסיס עשה את שלו. תרומותיהם של תלמידי בתי הספר לקרן הקיימת גדלו. שנה אחרי שהסתיים אותו מבצע, גילה גדעון ופניק, לשעבר עובד הקרן הקיימת, וכיום עורך בטאון המשמרת הצעיר של מפ-לגת העבודה בחמו ת"א, כי שום פרוטה מהכספים שנאספו באותו מבצע שנתי לא הגיעה אל ישובייהספר. הסביר יונה עדיני, מנהל מועצת המו-רים למען הקרן הקיימת: "איני יודע וגם אין זה מענייני לחקור מה עושה הי קרן הקיימת בכספים שתרמו הילדים... גם אם לא נעשה דבר למען ישובייה-ספר, הרי העיקר היא הפעילות החינו-כית שנוצרה בעקבות הנושא." כאשר נודעו פרטי הפרשה, קיבל כתב הטלוויזיה הישראלית בעמק, יגאל שי-לוגי, אור ירוק להכין תגובה מצולמת על הנושא באיור בית-השאן. הכתבה לא שודרה מעולם. הסיבה: העובדה שהקרן הקיימת מרמה את התלמידים התורמים אינה עניין חדש. זה נושא נדוש.

ניר הכדורגל בקאן. הצטיינותו במשח-קים אלה הובילה אותו לנבחרת הנוער שיצאה לשחק לפני שנתיים בבאנגקוק. "אני מתייבש!" בבאנגקוק, באחד המשחקים, חש לפתע שטיילינג ברע. הוא חש כאבים עזים בחלק התחתון של גופו, אך לא סיפר על כך לאיש, מחשש סן ינופה מהנבחרת. רק כשחזר לארץ סיפר על כאביו למעסה של קבוצתו. זה שלח אותו מייד לבית-חולים. הוא נותח. מייד אחרי הניתוח רצה שטיילינג לח-זור לשחק במכבי יפו. מנהלי הקבוצה סרבו להעתר לבקשתו ללא אישור רפו-אי. כאשר פנו קרוביו לרופא כדי לשאלו אם מותר לשטיילינג לשחק, השיב להם הרופא: "תנו לו מה שהוא רוצה. הוא נידון למות." הרופאים ידעו שהסרטן כבר התפשט בגופו. איציק ומשפחתו לא ידעו. יותר מכל דבר אחר הוא רצה להמשיך לשחק כדורגל. אבל באימוני הקבוצה לא החי זיק מעמד יותר מ-20 דקות. הוא בא בי טענות למנהלי קבוצתו. אלה הסכימו מייד לתת לו שיתור, דבר נדיר במציאות הי כדורגל הישראלי. שטיילינג עבר לשור-רות בית"ר תל-אביב. אבל גם שם לא החזיק מעמד באימונים והתמוטט. "הוא היה שחקן מיוחד במינו", נזכר ציון דגמי, שוער הפועל רמת-גן, ש-שיחק לצד שטיילינג במכבי יפו. "פעם אני זוכר, הוא עזב לפתע משחק. ניגשתי אליו וראיתי אותו בוכה. הוא סיפר לי כי אחד השחקנים קילל אותו." לפני תשעה חודשים התמיר מצבו של שטיילינג בן ה-21. הוא נלקח לבית-חור-לים, אותו לא עזב אלא לחופשה קצרה

המוחיר: 9.00 ל"י

הוצאת "כמתת" — תל-אביב

ההפצה הראשית: "ספרי" — רח' נחלת בנימין 30 — ת"א.

רח' הרצל 55 — חיפה.

ובכל חנויות הספרים.